

DE PIJPKRANT

Geef uw mening over de 'woonvisie' van het stadsdeel [pagina 3](#)
Eva Schneider is cultuurverkenner voor De Pijp. Lees het interview met haar op [pagina 4](#)

JAARGANG 38 | NUMMER 1 | MAART 2008 | VERSCHIJNT ACHT KEER PER JAAR

Genieten van de eerste warme dagen van het jaar. 'Chillen' op de drooggevallen waterval in het Sarphatipark dat in 2008 zijn 125^e verjaardag viert. (zie ook pagina 8)

foto: Maarten Wesselink

"Geloof, hoop en homoliefde in Brazilië" dansact bij film in Rialto

De Pijp Krant zoekt redacteuren en een dtp-er

Samen met andere vrijwilligers een mooie krant maken voor uw eigen buurt?

Wij zijn op zoek naar redacteuren en een dtp-er die ons team komen versterken. Schrijft u graag over onderwerpen die De Pijp Krant belangrijk vindt zoals lokale politiek, wonen of natuur en milieu? Bent u dtp-er of wilt u zich hier verder in bekwamen? Neem dan contact met ons op. De Pijp Krant bestaat al 38 jaar. Wij gaan met veel plezier door. Lid worden van onze redactie?

T. 676 4800. Vraag naar Gert Meijerink of Maarten Wesselink, e-mailen kan natuurlijk ook: pijpkrant@wijkcentrumceintuur.nl

'Van de andere kant' voor het laatst in Rialto? Niet vergeten!

"Ik wist al dat mannen van elkaar kunnen houden, in Pakistan had ik een abonnement op Readers Digest". Humor en volle zalen tijdens het gayfilmprogramma 'Van de andere kant'. Helaas is er te weinig subsidie om het programma draaiende te kunnen houden. Jammer, want de gayfilms die je in Rialto op de eerste zondag van de maand kunt zien, vind je niet in een andere bioscoop.

Soms gaan de uitspraken in de films je door merg en been. 'Een moordenaar zondigt maar één keer, een homo iedere dag', een uitspraak van een keurige bejaarde Braziliaanse dame. Vanuit het raam van haar woning kijkt ze neer op een grote groep homo's en lesbiennes, die meeloopt tijdens de jaarlijkse Mariaprocesie in haar stad. Een maand later toont het filmprogramma een mysterieuze liefdesrelatie tussen een Taiwanees animeer-

meisje en een eigenaresse van een tattooshop. Na de film geeft een professor een lezing over vrouwenliefde in Azië. Het is dus meer dan alleen naar de film kijken. Regisseurs, wetenschappers en vertegenwoordigers van maatschappelijke organisaties beantwoorden na afloop vragen van het publiek. Hoe bereik je (moslim)jongeren? Moet je gays seks duidelijk in beeld brengen? Of verlies je dan juist de niet-Westerse kijker? De filmmakers moeten een artistieke oplossing zien te vinden, omdat homoseksualiteit in hun geboorteland vaak taboe is.

Het uitnodigen van sprekers sluit aan bij het beleid van Rialto, dat ruimte wil bieden aan allochtone organisaties om dit taboe bespreekbaar te maken en begrip te kweken. De niet-Westerse films uit 'Van de andere kant' passen bij Rialto, dat een programmering heeft gericht op de

wereldcinema. Of er uitzicht is op een vervolg van dit gayfilmprogramma is afhankelijk van de fondsenwerving. Filmprogrammeur Rudy Chotoe: "Het is een flinke contradictie: het is overheidsbeleid om meer te doen aan homo-voorlichting en -emancipatie bij allochtonen. Helaas wordt er te weinig subsidie voor uitgetrokken. Op dit moment hebben we te weinig geld voor programmering en op nieuwe subsidieaanvragen krijg je pas na drie maanden een beschikking. We hopen later in het jaar weer films te kunnen laten zien, er staan er nog genoeg op mijn lijstje". 'Van de andere kant' is laagdrempelig, een mix van gayscene, allochtonen en het laat zien dat homosexualiteit in alle culturen zit. Het slaat ook duidelijk aan bij het publiek. Wordt vervolgd?

tekst en foto: Maarten Wesselink

Dit jaar ook zin in zo'n vrolijk tuintje tegen uw gevel? Vraag hem dan aan vóór 13 maart.

Een aanvraagformulier verkrijgbaar bij:

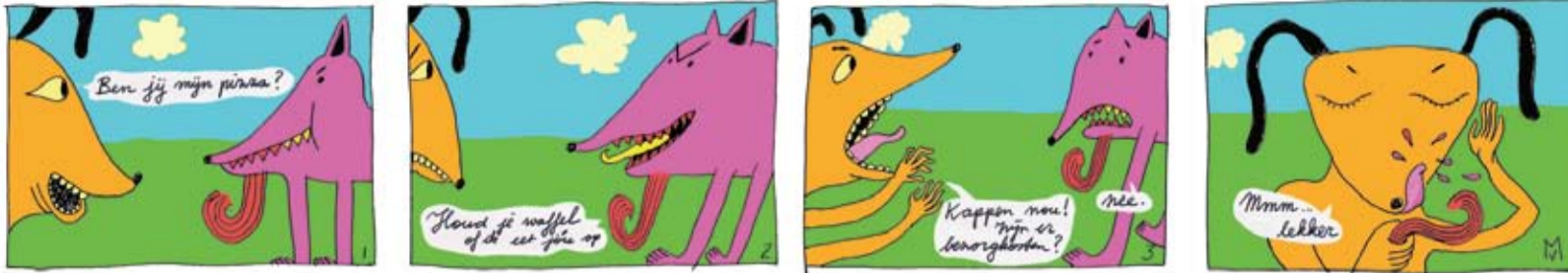
- Wijkcentrum Ceintuur, Gerard Doustraat 133
- Groen Gemaal, Sarphatipark, ingang 1e Van der Helststraat
- downloaden via <http://www.wijkcentrumceintuur.net/info/Nieuws.81.0.html>

Het ingevulde formulier kunt u inleveren bij Wijkcentrum Ceintuur of het Groen Gemaal. Vergeet de tekening niet! De stratenmakers van het stadsdeel leggen uw geveltuintje aan vóór zondag 20 april, de dag waarop de 15e geveltuintendag in De Pijp plaatsvindt. Over geveltuintendag leest u in de volgende Pijp Krant meer.

Natuur- en milieuteam de Pijp

© 2008 Marijke van Mil | Mops Amsterdam

Inloopmiddagen

Vilt & meer/ Felt & more

- Kom naar mijn werkplaats voor
- een unieke collectie sjaals (kunstzinnig handwerk & puur natuur)
 - wandkleden & kunstobjecten
 - langlopende cursussen
 - korte snuffelcursussen
 - English spoken felting courses!
 - team (building)workshops voor bedrijven
 - speciale cursussen voor mensen met burn-out klachten
 - werk-in-opdracht naar uw wensen

Criss Esser
Inloopmiddagen
Za 15 en 22 maart van 12 tot 17 uur
ateliergebouw
Karel du Jardinstraat 33
E. eskymo@planet.nl
T. 06 383 67 516

De Pijp Krant zoekt redacteuren en een dtp-er

stuur je mailtje naar pijpkrant@wijkcentrumceintuur.nl

Donderdag 14 februari zetten Corporaties, Stadsdeel en Combiwel hun handtekening onder overeenkomst voor 'Leefbaarheidsbudget De Pijp'. Hierdoor kunnen actieve bewoners ook in 2008 in aanmerking komen voor een bijdrage. Voor vragen over de overeenkomst en het indienen van initiatieven: Buurtbeheer Stichting Combiwel T. 66 20 667 of buurtbeheer@combiwel.nl Op de foto: vertegenwoordigers van het stadsdeel, Combiwel en corporaties na de ondertekening. (foto: Gaby Steindl)

YDKunstuitleen

YDKunstuitleen bestaat 10 jaar

YDKunstuitleen viert haar tienjarig bestaan met veel kunst en muziek op zondag 23 maart van 14.00 tot 19.00 uur. Opening: 14.30 uur door Harry van Bommel. Iedereen is van harte welkom.

YDKunstuitleen
Quellijnstraat 137

Kijk mee in het WMO-loket

Sinds begin dit jaar is er een Loket Zorg en Samenleven geopend in Oud-Zuid waar burgers terecht kunnen met vragen over welzijn en wonen.

Een medewerker vertelt: Regelmatig komen er mensen langs met vragen over geldzaken, bijvoorbeeld brieven van incassobureaus, moeilijke formulieren of vragen over bijzondere bijstand. Laatst kwam een mevrouw met brieven van een deurwaarder, terwijl ze naar eigen zeggen toch echt betaald had. Onze adviseur belde met de instantie en ze bleek op een 'niet-gebruikelijke manier' betaald te hebben. Gelukkig had ze het stortingsbewijs van het postkantoor nog. Als ze dat bewijs op zou sturen was de instantie bereid

de zaak opnieuw te bekijken en zou de brief van de deurwaarder ingetrokken kunnen worden.

Wanneer iemand bij meerdere instanties betalingsachterstanden heeft, is het beter om direct naar het Schuldhulpbureau te gaan, daar kunnen ze de zaak in kaart brengen en een oplossing zoeken. Doordat deze mevrouw via automatische overschrijvingen betaalde, was haar administratie nog overzichtelijk. Wij hebben haar toch nog gewezen op de cursus "Papier Hier" van de welzijnsorganisatie PuurZuid. In die cursus leer je een eigen administratie op te zetten.

Ook hebben we onlangs een man geholpen die problemen had met zijn Persoonsgebonden Budget, het persoonsgebonden budget voor zorg. Hij dacht nog recht te hebben op een geldbedrag. Onze adviseur

deed navraag bij het zorgkantoor en hij bleek zijn budget voor dit jaar al besteed te hebben. Een PGB moet je zelf beheren, dat kan de thuiszorg niet van je overnemen. Deze man bleek moeite te hebben met het beheren van zijn budget en had ook niemand die het van hem over kon nemen. Met hem hebben we afgesproken dat hij zijn PGB om laat zetten in een 'Zorg in Natura'. De zorg wordt dan rechtstreeks door de zorgaanbieder geleverd, zonder budget via een eigen rekening en dus ook zonder de problemen die een eigen administratie met zich mee kan brengen.

Loket Zorg en Samenleven Oud Zuid
J.M. Coenenstraat 4 T. 570 8111
Openingstijden: ma 12-20 uur; di en do 9-14 uur; loketzorgensamenleven@oudzuid.amsterdam.nl

Cursus voorjaarssnoei

Vragen over snoeien? Kom dan naar de cursus en leer over het snoeien van rozen, heesters en achterstallig onderhoud. Ook kun je vragen stellen over het snoeien van planten uit je eigen (gevel)tuin. Heb je een snoeischaar? Neem hem mee, als het even kan brengen we de theorie dezelfde middag nog in de praktijk.

Tijd: Vrijdag 14 maart van 13:00 tot 14:30 uur
Plaats: Wijkcentrum Ceintuur
Gerard Doustraat 133,
Uw begeleider: Gerard Schuitemaker

Natuur- en milieuteam de Pijp

Colofon

Redactie Maarten Wesselink, Sandra van Beek, Sharita Bhikharie, Herbert Koobs, Birgit Prinz, Peter Lange, Steven Diemel, Mirjam Visbeek, Yulia Nesterova, Tineke Visser. **Eindredactie** Gert Meijerink. **Bijdragen** Martin Brandwagt. **Fotografie** Peter Lange, Maarten Wesselink. **Vormgeving** Gert Meijerink. **Strip** Marijke van Mil. **Illustraties** Birgit Prinz, Bart van Waterschoot. **Cryptogram** Rikus Spithorst. **Druk** Dijkman Offset BV. De Pijp Krant is een uitgave van Stichting Wijkcentrum Ceintuur. Hij verschijnt acht keer per jaar in een oplage van 15.000 stuks en wordt huis aan huis bezorgd. Pagina 6 van deze uitgave valt onder de redactionele verantwoordelijkheid van Streetcornerwerk. Voor vragen, opmerkingen of klachten over de bezorging: 676 4800. Wijkcentrum Ceintuur, Gerard Doustraat 133, 1074 VT Amsterdam pijpkrant@wijkcentrumceintuur.net www.wijkcentrumceintuur.net

Cryptogram

Breng de letters die u vindt bij de Romeinse cijfers over naar de onderstaande vakjes, en ontdek de reden dat de Ferdinand Bolstraat al jaren een bouwput is.

I	II	III	IV	V
---	----	-----	----	---

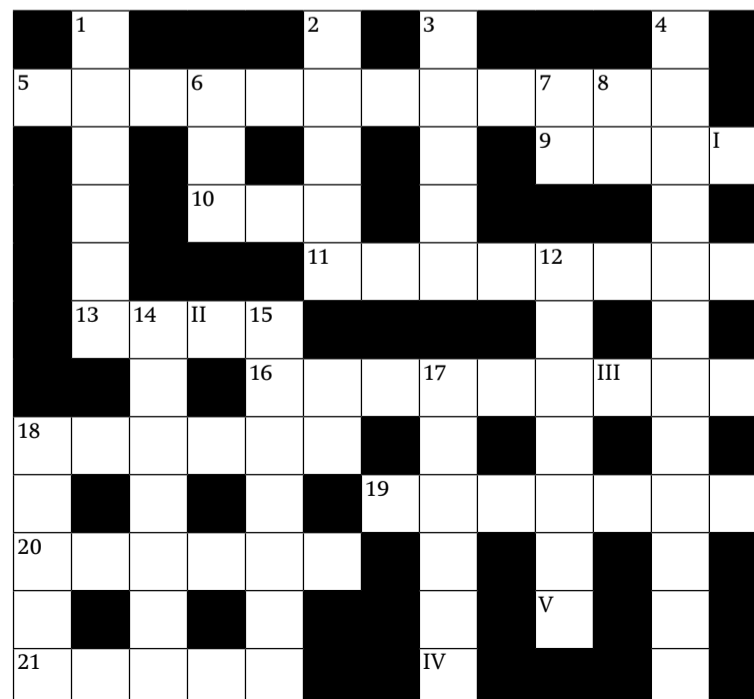
Door Rikus Spithorst

Naar rechts:

5. Zoekt ruzie in het gebit
9. Overall reeds voorbij
10. Ma is niet fit
11. Dubbelgeld? Echogeld?
13. Niet voor dat beest is pittig
16. Rookartikel met mes en vork?
18. Die groente kan een wiskundige trekken.
19. Twee wagens geven openbaar vervoer
20. Die stof is van een domme poes.
21. Ik!

Naar beneden:

1. Gezichtsbedrog.
2. Pijnlijk handigheidje
3. Hulp en bijstand.
4. Vertelt in de rechtszaal wat hij bij de tandarts zag
6. Geen slimme kerk
7. Kattige vogel
8. Die maat klinkt als een letter
12. Recente kleine opname
14. Van die bescherming word je doof
15. In het orkest of op het veld
17. Bob is aannemer.

Bart in De Pijp

Kingfisher Café
Ferdinand Bolstraat

Geef uw mening over de 'woonvisie' van het stadsdeel

Woonvisiecampagne 'In Mijn Wijk'

De gemeente Amsterdam en stadsdelen ontwikkelen een nieuwe woonvisie. Hierin wordt het woonbeleid tot 2020 uitgezet. Maar wat betekenen deze toekomstplannen voor u als bewoner en hoe denkt u zelf over uw wijk?

Als Huurdersvereniging De Pijp willen we graag uw mening weten. Samen met de Huurdersvereniging Zuid en het WijkSteunpunt Wonen Oud-Zuid zijn we de campagne 'InMijnWijk.nl' begonnen. Hiermee willen we de bewoners informeren en betrekken bij de discussie over de nieuwe woonvisie. Met deze campagne willen we een 'andere' woonvisie ontwikkelen, waarbij de meningen van bewoners worden meegenomen. In februari hebben we drie keer huis-aan-huis flyers verspreid met de onderwerpen: speculatie, betaalbaarheid en ouderenhuisvesting. Met deze flyers willen we de aandacht van de buurt vestigen op de campagne en verwijzen naar de website.

Op de website www.inmijnwijk.nl nodigen we mensen uit mee te doen aan de discussie over de woonvisie. U kunt op stellingen reageren, op het forum bijdragen plaatsen of leuke e-cards versturen! Op de site staan diverse thema's die allemaal gaan over

wonen in Stadsdeel Oud-Zuid.

De uitkomsten van de stellingen, enquêtes en debatavonden worden meegenomen in de discussie over de woonvisie. In maart presenteren de huurdersverenigingen een 'andere' woonvisie met de meningen van bewoners. Deze visie wordt aan het Stadsdeel Oud-Zuid gepresenteerd. Het project wordt afgesloten met twee spannende debatavonden waar buurtbewoners, beleidsmakers en de lokale politiek 'de degens met elkaar kruisen'.

Jan Reinders (HvdP)

Illustraties: www.inmijnwijk.nl

Zinloze ontruiming voor leegstand

De Huurdersvereniging de Pijp is verontwaardigd over de ontruiming van de panden Ruysdaelkade 245-247 op dinsdag 19 februari. De eigenaar wil veel geld verdienen met samenvoegen van de negen sociale huurwoningen tot zes luxe appartementen.

De bezwaren van de vereniging tegen de bouwvergunning zijn nog steeds niet behandeld, terwijl ze al anderhalf jaar geleden zijn ingediend. Zo ontbreekt de noodzakelijke vergunning voor woningonttrekking. De kans is dan ook groot dat de panden na ontruiming worden uitgesloopt en opnieuw lang leeg komen te staan.

Grof geld verdienen

De woningen op nummer 243 zijn zes jaar geleden gekraakt en worden nu niet ontruimd. Eén van de woningen op nummer 245 is destijds ook gekraakt en gelijk ontruimd. Vervolgens is deze door de eigenaar uitgesloopt en heeft het bijna zes jaar leeg gestaan. Anderhalf jaar geleden is een bouwplan ingediend. Het plan is de negen sociale huurwoningen te verbouwen tot zes luxe appartementen in de vrije sector. Dit tot ergernis van veel huurders in De Pijp, die hun buurt in ras tempo zien veranderen van een leuke buurt in een

dure wijk waar grof geld verdiend wordt door huizenhandelaren.

Vergunning ontbreekt

Het bezwaar van de Huurdersvereniging de Pijp richt zich tegen de bouwvergunning. De hiervoor noodzakelijke vergunning voor woningonttrekking ontbreekt. Die is nodig, omdat het hier gaat om onttrekken van sociale huurwoningen. Na een hoorzitting besloot het stadsdeel vanwege een juridische uitzonderingskwesitie het bezwaar direct door te sturen naar de bestuursrechter. Daar wacht het nu al meer dan een jaar op behandeling. De grond voor ontruiming is bijzonder zwak. De eigenaar beweert dat in de etages opslag plaatsvond. In werkelijkheid zaten er timers voor het licht en lagen er een paar spullen om bewoning voor te wenden. Jarenlang gebeurde er verder helemaal niets, terwijl heel veel mensen behoefte hebben aan een betaalbare huurwoning. De woningen op 245 en 247 stonden tussen anderhalf en drie jaar

leeg tot ze recent gekraakt werden, en één woning dus zelfs zes jaar.

Zinloze ontruiming

De krakers hebben nog een kort gedrag aangespannen tegen de ontruiming. Zonder succes, de rechter oordeelde op grond van een oppervlakkige beschouwing dat de eigenaar zijn best had gedaan en ging er klakkeloos van uit dat de verbouwing zo zou kunnen beginnen. De gemeente - in het bijzonder de burgemeester - werkt nu mee aan een zinloze ontruiming voor leegstand. Wie de moeite neemt het dossier inhoudelijk te bestuderen ziet dat de bezwaren van de huurdersvereniging hout snijden en dat er sprake is van onzorgvuldig handelen van het stadsdeel bij het verlenen van de bouwvergunning. De vereniging beschouwt de zaak dan ook als een principiekwestie en vraagt een voorlopige voorziening aan om de bouwvergunning te schorsen.

Opnieuw in de fout

Met deze ontruiming gaat de gemeente opnieuw in de fout. In 2006 sprak de Gemeentelijke Ombudsman zich namelijk al uit over een klacht van een overbuurman over verwaarlozing en langdurige leegstand. Deze maakte zich boos over het ondanks herhaalde verzoeken niet optreden

door stadsdeel en Dienst Wonen tegen leegstand en verwaarlozing. De Ombudsman oordeelde op 12 mei 2006 dat de kwestie niet goed is aangepakt door de verschillende afdelingen van de gemeente: "De onderzochte gedraging is onzorgvuldig."

Verontruste reacties

De ontruiming komt net op het moment dat in Oud-Zuid discussie woedt over de toekomst van de wijk. In het kader van de gemeentelijke woonvisie voeren de huurdersverenigingen campagne om bewoners te betrekken bij de discussie over de toekomst van hun wijk. Voor deze campagne is een interactieve website ontworpen. Merkbaar is dat de ontruiming van de panden aan de Ruysdaelkade bij veel bewoners verontruste reacties oplevert.

Meewerken aan speculatie

Al in 2006 oordeelde de Gemeentelijke Ombudsman dat het stadsdeel en de Dienst Wonen niet adequaat hebben opgetreden tegen leegstand en verkrotting. Nu gaat de gemeente opnieuw in de fout. Op deze manier werken justitie en de gemeente Amsterdam mee aan speculatie en houden ze winstbeluste eigenaren de hand boven het hoofd.

Huurdersvereniging de Pijp

De Pijp: een goudmijn voor speculanten

Aan splitsing van particuliere panden gaat in Amsterdam vaak een carousel van verkooptransacties vooraf. Na het indienen van de splitsingsaanvraag worden panden in hoog tempo doorverkocht. Uiteindelijk wordt verbouwd, gesplitst en aan eigenaar/bewoners verkocht.

De Pijp blijkt een goudmijn te zijn voor speculatie met panden waarvoor een splitsingsaanvraag in behandeling is. De tussenhandel drijft de huizenprijzen op en dat is niet alleen slecht voor huurders, die vaak onder grote druk komen te staan van de uitponders, maar ook voor de uiteindelijke eigenaren/bewoners die uiteindelijk veel te veel betalen.

Voorbeelden zijn de acht bovenwoningen aan de Albert Cuypstraat 214-216, die binnen één jaar tijd vijf keer zijn doorverkocht en in waarde zijn gestegen van 550.000 naar 870.000 euro. Binnen een half jaar tijd stegen

de panden aan de Ceintuurbaan 406-408, verkocht in een pakket met wat andere panden, 1.000.000 euro in waarde. Nummer 157 aan de Van Ostadestraat steeg in drie maanden tijd van 300.000 naar 600.000 euro. Bij deze panden was het telkens de investeerder Dominus Amstelodami of de dochtermaatschappij Filia Prima die de transacties afsluit. Afgelopen week werden de panden aan de Albert Cuypstraat doorverkocht, zonder dat er een splitsingsvergunning is. Het stadsdeel vindt dat er na de splitsingsaanvraag te lang is getreuzeld en overweegt de

vergunning te weigeren.

De Huurdersvereniging de Pijp juicht dit toe en vindt het hoog tijd dat er maatregelen worden genomen om dit soort praktijken tegen te gaan. Te denken valt aan een extra bepaling bij het indienen van de aanvraag voor een splitsingsvergunning. Daarin kan bijvoorbeeld een verbod op doorverkoop staan tot de vergunning is verleend.

Huurdersvereniging de Pijp

Met dank aan het SPekulatie Onderzoekskollektief. Zie ook www.speculanten.nl

'Short stay verhuur' in De Pijp met succes bestreden

In De Pijp is onlangs commotie ontstaan over de verhuur van 21 kleine éénkamerwoningen tegen huurprijzen van € 750,00 per week. De woningen werden aangeboden op de website www.nickybee.com. De exploitant had echter nog niet alle vergunningen om het pand als 'hotel' te verhuren en de woningen bevonden zich bovendien in het distributiebested van de gemeente.

De woningen zijn eigendom van de Stichting DUWO, een corporatie die zich voornamelijk op studentenhuusvesting richt. De woningen zijn klein en de toegestane huurprijzen liggen rond de 250 euro. Ze zijn bij uitstek geschikt voor het huisvesten van studenten. Dat maakt het des te onbegrijpelijk dat de stichting de verhuur uit handen heeft gegeven aan Nickybee, die het tienvoudige aan huur incasseert.

De kwestie heeft tot verontwaardiging geleid bij Duwoners, de bewonersvereniging van DUWO, die DUWO om opheldering heeft gevraagd. Ook hebben oplettende burens flink stampij gemaakt en zijn er schriftelijke vragen gesteld in de Commissie Wonen van het stadsdeel. De Huurdersvereniging De Pijp heeft bezwaar gemaakt tegen het verlenen van één van de benodigde vergunningen. De huurdersvereniging heeft de situatie bovendien aangekaart bij de Dienst Wonen Amsterdam en bij het Stadsdeel Oud-Zuid een verzoek tot handhaving ingediend.

Alle negatieve aandacht had zijn uitwerking. Nog voordat de lokale pers (Parool en AT5) het tot onderwerp konden maken berichtten het stadsdeel, DUWO en ook de uitbater van het pand dat de short-stay verhuur per 1 februari zou worden beëindigd.

Jan Reinders (HvdP)

Inburgeren met De Pijp Krant

Kunstofonds AFK komt naar je toe

Interview met Eva Schneider, cultuurverkenner voor De Pijp

Eva Schneider is cultuurverkenner voor het Amsterdams Fonds voor de Kunst (AFK). Zij spoort nieuwe culturele initiatieven in De Pijp op en maakt kunstenaars, instellingen en andere initiatiefnemers wegwijs binnen de financieringsmogelijkheden van dit fonds. Schneider woont al dertien jaar in De Pijp en weet goed de weg in het culturele veld van de wijk.

Eva Schneider op haar cultuurverkenningstocht door De Pijp (foto: Peter Lange).

En dan help je met de financiering van zo'n project?

Ja. Ik leg de mensen uit wat er mogelijk is. Het AFK heeft meerdere regelingen. Ik kan zeggen in welke regeling het past. Ik kan niet een project sturen, zodat ze in een bepaalde subsidieregeling passen. Ik kan wel adviezen geven, waar je op moet letten bij een aanvraag. Uiteindelijk beslist een officiële adviescommissie van het fonds welk project geld krijgt.'

Welke regelingen heeft het AFK?

'We hebben twee soorten. De eerste is de Basisregeling waarbij het kunstwerk of project het uitgangspunt is. De hoogte van de financiële bijdrage hangt af van de aard van het plan. Eigen inkomsten worden overigens erg gewaardeerd, bijvoorbeeld door entree te heffen of een subsidie uit een ander fonds. De tweede is de Plusregeling. Die is bedoeld om groepen bij cultuur te betrekken die nu onzichtbaar blijven, denk aan jongeren, nieuwe Amsterdammers en amateurkunstenaars. Hier is ook de regeling voor kleinschalige projecten met een maximum bijdrage van drieduizend euro ondergebracht. Die aanvraag is eenvoudig en duurt kort. Er is zelfs een snelloket waar je je plan kan toelichten en de volgende dag al uitsluitsel krijgt.'

Wat kunnen we de komende jaren verwachten?

'Er zijn veel kunstenaars met plannen voor de nieuwe metro. De Pijp ligt al zes jaar op de schop, ze willen graag een keer naar beneden. Ik heb er al verscheidene mensen over gesproken. Misschien krijgen we een keer een festival "Pijp Underground", zoals je ook "Amsterdam Underground" hebt. Het oude Gemeentearchiefsterrein wordt over een aantal jaar een groot cultureel centrum. Het Ostadetheater komt er in, het IVKO (een middelbare school met een speciaal kunstprogramma) en de JeugdteJaterschool. Combiwel gaat er speciale kunstcursussen aanbieden. Dat moet in 2010, 2011 zijn beslag krijgen. Dan heb je een cluster aan culturele voorzieningen bij elkaar. Het is nu allemaal wat versnipperd. In de Van Woustraat is veel leegstand, daar kunnen kunstenaars iets mee doen.'

Martin Brandwagt

Eva Schneider, Cultuurverkenner
depjip@afk.nl T 06 3470 5436
Meer informatie: www.amsterdamsfondsvoordekunst.nl

Naam: Robert Aspeslagh
Werkt in De Pijp sinds: 2004
Leeftijd: 68 jaar

Wat doet u zoal deze week?

Aan het begin van de week heb ik een mooie jonge Spaanse dame geschilderd. Een dag later was ik alweer naar Keulen om in het Ludwig Museum een oud-stagiair van mij te ontmoeten. Gisteren hebben mijn drie kleinkinderen in mijn atelier geschilderd en vandaag heb ik mijn dochter geholpen met schilderwerk in haar huis. Een bijzondere week, normaal ben ik vier dagen per week op mijn atelier.

Wat hebt u gisteravond gegeten en hoe kwam u daaraan?

Knolselderij met abrikozen, met wat ui en knoflook erbij en gedroogde pruimen erin. Ik heb er pestobrood bij gegeten, het was een vegetarische maaltijd. Mijn vrouw en ik koken gewoonlijk allebei drie keer week. Gisteren heb ik gekookt, daarom kan ik het mij nog zo goed herinneren.

U werkt sinds drie jaar in de Pijp?

Ik werk eigenlijk al veel langer in De Pijp. In 1963 heb ik als leerling-onderwijzer stage gelopen bij de Frans Halsschool, een volksschool met kinderen van arbeiders uit de haven en van de bierbrouwerij. De tijden waren wel anders, 'als ze niet doen wat je zegt, dan geef je ze maar een dreun'. Grote groepen, volle klaslokalen maar ook bijzondere collega's, die met deze soms ruige straatkinderen gewoon toneel speelden of literatuur lezen. Het was een pracht-schoon. Na de Frans Halsschool heb ik ook nog aan de Smaragdschool gewerkt, een school voor Voortgezet Lager Onderwijs. Een leuke tijd, wekelijks huurde ik op eigen kosten in de oude RAI een zaaltje af om te handballen en te rouwdouwen met de leerlingen.

Bent u op één dag van onderwijzer kunstenaar geworden?

Daar zat nog wel een tijd als basketballer, topsporter en wetenschapper tussen. Mijn eerste tekenlessen heb ik al op de lagere school in Indonesië gekregen. Mijn moeder gaf mij thuis onderwijs, maar ik wilde graag naar een kampong-schoon. Daar leerde de onderwijzer ons de geometrische figuren, die het heft van een Indonesisch mes sieren, na te tekenen. Later maakte ik tekeningen in de familiealbums naast de foto's van mijn kinderen. Toen ik achter in de veertig was ben ik het kunstenaarsvak pas echt gaan leren.

Wat is nou eigenlijk leuk aan De Pijp?

De hele bevolking van de buurt. Neem nou de Karel du Jardinstraat, waar mijn atelier gevestigd is, er wonen zoveel verschillende mensen. Orthodoxe moslims komen in hun djellaba voorbij en één deur verder

woont weer een Française die schildert. Ik ben een mensen-mens en dat gemengde maakt het een prachtbuurt. De buurt is wel aan het veryuppen, het moet wel divers blijven.

Wat laat u uw bezoek zien van De Pijp?

Eigenlijk de hele Pijp, het is een mooie wijk. Rond het Tellegenplein en de Diamantbuurt is het mooi vanwege de architectuur van de Amsterdamse School. Ook al hebben de straten rond de Cuyp niet het exuberante van de Amsterdamse School, ze zijn best interessant en ik vind ze mooi.

Wat is uw favoriete plek van De Pijp?

Het gebouw van de Dageraad aan de Burgemeester Tellegenstraat, vanwege de golvende daken en de lettering, de huisnummers die erop geschilderd zijn. Ook het verhaal dat erachter zit vind ik bijzonder, de idee van de sociale democratie om de arbeiders een centrale plek te geven. De vensterbanken werden verhoogd, zodat de arbeiders niet naar buiten konden kijken, maar hun blik op het gezin zouden richten.

Wat is beslist vervelend aan De Pijp?

Ik ben zelf een fietser pur sang, maar ik stoort me enorm aan de macht van de Fietzersbond. Die geeft de fietser vrijbaan waardoor de voetganger tegen de muur gedrukt wordt. Het fietspad wordt op de stoep gelegd en niet op de straat. De auto heeft nog steeds vrij spel en de kinderen kunnen niet meer op straat spelen. Dat gaat ten koste van het leven op straat.

Welke verslaving heeft u?

Ik heb een fruitverslaving, grapefruits. Ook ben ik verslaafd aan mijn kinderen, mijn vrouw en mijn atelier. Maar een echte verslaving heb ik niet, ik haat het om afhankelijk te zijn. Afhankelijk zijn, dat is voor mij verslaving. Ik kan ook niet zonder mijn vrouw en mijn kinderen, maar dat is dan toch een ander soort verslaving.

Wat zijn uw droomwensen?

Verscheidene dromen die ik in mijn leven heb gehad zijn al vervuld. En iedere keer zal er weer een nieuwe droom zijn die ik wil vervullen. Mijn droom is ook om een professionele, echt goede kunstenaar te worden. Of ik dat al ben? Ik ben zoekend, nieuwsgierig en vol twijfel. Ik probeer iets moois te maken. Als ik iets doe, wil ik het voor honderd procent doen of zelfs meer. Het antwoord op je vraag is eigenlijk al geschreven op het schilderij dat naast je staat: 'Droom... maar vervul ook een droom'.

tekst en beeld: Maarten Wesseling

Snelloket

Vanaf maart is er maandelijks een snelloket bij het AFK. Je kunt daar plannen voor een kleinschalig project binnen de Plusregeling (bijdrage tot 3.000 euro) ter plekke toelichten. De volgende dag weet je of het Fonds een bijdrage levert. Deze regeling is bedoeld voor mensen die voor de eerste keer een beroep doen op het AFK en een plan indienen met een totaalbegroting van maximaal 6.000 euro. Je kunt direct een afspraak maken (T 520 05 20). Zorg ervoor dat je ingevulde aanvraagformulier Plusregeling Kleinschalig Project een week van te voren bij het Fonds ligt.

Data: 7 april, 6 mei, 2 juni, 7 juli, 1 september, 6 oktober, 3 november en 1 december

Een cultuurverkenner, in De Pijp, is dat nodig?

'Ja, De Pijp is een van die wijken die we te weinig zien. Je zou het niet zeggen, ik weet het. Kunstenaars, die wonen hier genoeg, hoor. Maar om de een of andere reden vragen ze niet zo vaak subsidie bij ons aan voor kunstprojecten in het stadsdeel zelf. Er zijn zes stadsdelen waar minder aanvragen binnen komen dan gemiddeld. De Pijp is er een van. Dat willen we graag veranderen.'

Wat ontbreekt er in De Pijp?

'Genoeg. Er is natuurlijk een filmtheater, een buurttheater, we hebben de Badcuyp, kleine galerieën, de atelierroute. Maar er kan veel meer gebeuren. Het AFK beheert een budget om incidentele financiële bijdragen te geven aan voor publiek toegankelijke kunstprojecten die 'anders' zijn dan het bestaande aanbod. Er is geld voor alle vormen van kunst: muziek, nieuwe media, film, theater, dans, fotografie, beeldende kunst én elke denkbare mix, voor zowel amateurs als professionals.'

Is het AFK niet te bureaucratisch? Een aanvraag betekent een berg papieren waar je doorheen moet.

'Zeker. Het is niet altijd makkelijk, er zijn veel regelingen, je project moet aan diverse eisen voldoen en je moet een sluitende begroting maken. De cultuurverkenners zijn er dan ook juist om te helpen met de subsidieaanvraag. Om het laagdrempeliger te maken.'

Concreet, wat doe je precies?

'We hebben geen eigen plek in De Pijp, dus ga ik zelf op mensen af en mensen met plannen benaderen mij voor advies. Om een voorbeeld te noemen: ik heb nu contact met een groepje straathoekwerkers, die jongeren kennen die heel goed kunnen rappen. In Buurtcentrum Cinetol zijn een aantal meiden die mode ontwerpen. Dat willen ze samenvoegen tot een spetterende modeshow, met live muziek. Later dit jaar moet dat in Cinetol gaan plaatsvinden. Ik heb echter nog geen aanvraag gezien, dus ik moet er weer achteraan.'

Kunstwerk of fietsenrek? Stadswandeling op zaterdag 15 maart om 12.00 uur

Vind jij het als bewoner van Oud-Zuid interessant om meer te weten over de kunst in je directe omgeving en daar jouw mening over te geven? Het Ostadetheater en het Domein voor Kunstkritiek organiseren een stadswandeling met kunstkenner door de Pijp. Daarna verwoord je jouw mening voor lokale kranten en radiostations. Tijdens het Babelfestival (14 t/m 22 maart 2008) is er een presentatie in het Ostadetheater en jouw ideeën komen ook op de website van Oud-Zuid.

Deelname stadswandeling is gratis (incl. lunch). Aanmelden via talkofthetown@domeinvoorkunstkritiek.nl

Koken met Tineke

Een heerlijke zuurkool

Het is nog winter en een stampot is dan niet te versmaden. Het is lekker warm en goed voedend voor als het koud is. Zuurkool is erg gezond, bevat veel vitamine C en mineralen. Bovendien is het goed voor de spijsvertering. Verschillende Europese landen kennen zuurkoolstampot en ze hebben allemaal hun eigen variant. Duitsland heeft zijn Sauerkraut met Bratwurst en in Noorwegen eet men traditiegetrouw zuurkool op oudejaarsavond, net als wij die avond oliebolletjes eten. Met deze variant won ik vorig jaar twee kookboeken. Benodigdheden:

- 'kruimige' aardappelen
- zuurkool uit het vat of een pakje
- ongezwellde rozijnen
- een ui
- een of meer zachte zoete appels, zoals Elstar of Jonagold
- een stukje roomboter
- een beetje melk
- plakjes (belegen) kaas of osseworst

Neem een even grote hoeveelheid aardappels als zuurkool. De hoeveelheid is natuurlijk afhankelijk van het aantal mensen waarvoor u kookt. Neem alles ruim, u kunt de overgebleven zuurkoolstampot in de koelkast bewaren of eventueel invriezen.

Laat de aardappels in een bodem water koken tot ze half gaar zijn en doe dan pas de zuurkool erboven op. Als je de zuurkool meteen bovenop de aardappels doet, duurt het langer voor de aardappels gaar zijn. Dat

komt door het zuur in de zuurkool. Deze tip bespaart je dus energie. Was de rozijnen in lauw water en verwijder de slechte rozijnen, die herken je aan de grauwe kleur of de zwarte plekkjes. Verwijder ook de stokjes, daarna kun je de rozijnen weken. Snijd de ui en appel in kleine stukjes. Stamp de zuurkool met een stamper goed door elkaar, zodat de aardappels geen stukjes meer hebben en roer er dan de roomboter door heen. Nu de stukjes ui en stukjes appel er door roeren met een houten lepel en daarna pas de geweekte rozijnen. De stamper mag nu niet meer gebruikt worden, wel de houten pollepel om te roeren. Pas als het vuur uit is, een scheutje melk toevoegen, anders kan het gaan schiften. Leg bovenop de zuurkool plakjes kaas, (bijvoorbeeld als u vegetariër bent) of ossenworst. Door de toevoegingen van de melk, boter en rozijnen wordt deze zuurkool zo zacht en mild dat zelfs veel kinderen deze zuurkool waarderen.

Wanneer je meer zuurkool dan aardappels gebruikt wordt de zuurkool zuurder. Neem je minder zuurkool, dan krijg je een steviger, minder zure, maar ook meliger variant. Het is 'up to you'. Als je de zuurkoolstampot die met kaas is gemaakt een dag later in een koekenpan opwarmt, is die heerlijk op een bruine boterham. Eet smakelijk!

tekst Tineke Visser
illustratie Birgit Prinz

Voor een tientje uit eten in De Pijp

'Mijn lapje vlees heeft een rare, amorfe vorm'

• Eettafel voor 55+ • Buurthuis Quellijn, Quellijnstraat 62-66, T. 66 20 667 • Keuze uit 2 menu's • Kosten: € 4,50 • ma en wo om 17.30 uur • Reserveren verplicht •

Iedereen weet dat de prijzen in de horeca verdubbeld zijn sinds de invoering van de euro. Ook verhipte De Pijp en dat deed de prijzen ook geen goed. Eten voor of onder een tientje in onze buurt. Kan dat nog? Zo ja, waar dan wel en wat krijg je dan te eten? Birgit Prinz en een tafelgenoot op pad.

We zijn in buurthuis Quellijn waar iedereen boven de 55 jaar (voor de verslaggever die in de veertig is wordt een uitzondering gemaakt) tweemaal in de week aan kan schuiven voor een driegangmenu voor € 4,50. Voor dat geld kun je kiezen uit menu A of B en ook nog onderdelen uit beide menu's met elkaar uitwisselen. Je kunt bijvoorbeeld menu A, maar toetje van B bestellen.

Vrijwilligster Siska Overwater runt dit initiatief samen met vijf anderen. Siska is er vanaf het begin, zeker 12 jaar geleden, bij betrokken. Aanvankelijk heeft ze er nog zelf gekookt, maar dat werd haar op een gegeven moment te zwaar. Dat is begrijpelijk, want al zou je het niet zeggen, ze is niet piepjong meer. Sindsdien wordt het eten in grote containers 'ingevlogen' vanuit verzorgingshuis Tabitha. De containers gaan in een 'au-bain-marie' installatie en van daaruit worden de maaltijden uitgeserveerd. Op de tafels heeft Siska naambordjes gelegd waarop ieders maaltijdkeuze vermeld staat en waarmee tevens de tafelschikking duidelijk wordt. Er zijn veel vaste 'klanten' met vaste plekken maar nieuwe mensen zijn altijd welkom.

De samenwerking met Tabitha verliep aanvankelijk naar wens. Er was inspraak mogelijk in de samenstelling van de menu's. Sinds vorig jaar is daar, in het kader van gewijzigd beleid, geen sprake meer van. Tabitha levert alleen nog wat ze haar eigen bewoners ook serveert

en dat zijn, volgens Siska tot verdriet van menig bezoeker van de eettafel, tamelijk eentonig samengestelde menu's. Dus nooit meer stampot of eens een keer iets 'exotisch' als pasta of nasi, maar consequent soep, aardappels, vlees, groente en een toet. Het is een eindimensionale interpretatie van de Hollandse pot maar het schijnt de meest economische oplossing te zijn. Je zult maar in Tabitha wonen.

Wij beginnen onze maaltijd met uien- en kippensoep, gevolgd door kiprollade, spruiten, puree voor de één en een lamslapje met snijboontjes en gekookte aardappels met jus voor de ander. Fruit of een warme boterwafel toe.

De soep die we krijgen is zeker 'handmade' Van de soep (en ook het vlees) valt me vooral het hoge zoutgehalte op. Mijn god, die zijn werkelijk bromzout. Dat lijkt me niet gezond, en lekker is het al helemaal niet. Mijn lapje vlees is niet alleen zout maar heeft bovendien een rare, amorfe vorm. Het schijnt lamsvlees te zijn maar dat zie of proef ik er niet meer aan af. 'T is echt 'gaarkeukenvlees'. De aardappels en groente hebben veel minder last van zoutigheid. Die zijn eigenlijk wel OK; of in ieder geval niet kapot gekookt.

Je zou denken dat ze in grootkeukens tegenwoordig ook redelijk eten produceren, gezien de algemene voedselkennis en de stand van de techniek van tegenwoordig, maar dit geldt zeker niet voor het 'Tabitha-eten'.

Maar toch, je dagelijkse portie vitamines krijg je bij de Eettafel echt wel binnen. En dat is genoeg, want de Eettafel in Quellijn gaat natuurlijk helemaal niet over het eten zelf. Het gaat over brandende kaarsen op gedekte tafels en TL balken die voor de gelegenheid uitgaan. En dan klets je gezellig met elkaar. Terwijl je eet.

Birgit Prinz

De geveltuinman

Arachnofobie

Stap voor stap, met de rol-lator, zo kwam ze dichterbij. Mijn bejaarde buurvrouw was het tempo kwijt. Het was nog een klein eindje naar haar huis. Bij mijn voordeur stopte ze even, zette de rol-lator op de rem en leunde er tegen aan. Ze bewoog haar gezicht naar mijn geveltuin en kwam eerst op adem, voor ze wat zeggen kon: "Mooi, die gele narcissen!" Met moeite richtte ze zich op en las de tekst op het affiche dat voor mijn raam hing: Zondag 20 april, geveltuinendag, vraag een geveltuin aan vóór 13 maart. "Lijkt u dat geen goed idee voor uw onderburen?" Ik had de vraag nog niet gesteld of ze begon moeilijk te kijken. "Een geveltuin bij de onderburen, dat is toch ook leuk voor u?"

Haar gezicht vertrok. "Bij de overburen vind ik het een goed idee, maar liever niet onder mijn huis". Ik snapte haar niet. "Als ze een mooie klimplant nemen, die zich een weg naar boven baant en uw balkon siert met bloemen, wat is daar nu mis mee?" Ik zag haar blik verstarren. "Maar u houdt toch van bloemen?" Ze knikte: "U hebt gelijk buurman, ik vind bloemen prachtig." Ik begreep haar niet en kon er de vinger niet op leggen. Het duurde even voor ze iets ging zeggen. "Luister". Ze ademde nog een keer diep. "Het zijn niet alleen de planten die naar boven klimmen, maar ook de spinnen. Ik ben niet snel bang, maar voor spinnen als de dood en dat al mijn hele leven!"

Peter Lange

tekst Maarten Wesselink, foto Anja Dijkstra

Vredespijp rookt weer

Eetcafé en interieur van de 'nieuwe' Vredespijp (foto's: Peter Lange).

Dankzij de inzet van ondernemer Ko van der Meer, eigenaar van de art-deco winkel De Vredespijp, is het huizenblok in de Eerste van der Helststraat - hoek Quellijnstraat voor sloop behouden gebleven. Meer dan anderhalf jaar heeft hij strijd gevoerd om de 15 woningen en de winkelruimte voor afbraak te behoeden. Het was in het begin moeilijk om de politiek van het belang van behoud te overtuigen. Ko: "Ik heb bij meer dan 10 deelraadsvergaderingen ingesproken om het bestuur op andere gedachten te brengen. Dankzij steun uit de buurt

met meer dan 1500 handtekeningen is het uiteindelijk gelukt de gehele deelraad om te krijgen. Wethouder Emile Jaensch sprak bij het in ontvangst nemen van de handtekeningen de historische woorden dat dit aantal vanaf nu de norm is voor het behoud van een woonblok."

Daaraan dient echter de niet-aflattende inzet van een betrokken burger te worden toegevoegd! Sinds het begin van dit jaar is het blok opgeleverd en weer in gebruik. Een beeldbepalend stukje van de Pijp met karakteristieke 19e eeuwse architectuur is

voor de toekomst veiliggesteld.

Nu de strijd is gestreden, kan De Vredespijp in vernieuwde vorm de schoorsteen weer laten roken. Het is dé plek waar Ko van der Meer de mooiste art-deco lampen en meubels verkoopt. Ko: "Ik importeer ze voor een groot deel uit Engeland. Maar ook in verschillende andere landen heb ik contacten om precies die meubels in de winkel te krijgen, waar in de verkoop behoefte aan is. Bij de renovatie is de winkel namelijk kleiner geworden, waardoor er nu geen opslagruimte meer is. Mijn klanten die

uit heel Nederland komen, vinden in de winkel dus altijd het gehele assortiment." Naast tafels, stoelen, kabinetjes en bureaus zijn dat veel, heel veel lampen. Bovendien is sinds de heropening het winkelaanbod uitgebreid met cadeauartikelen, cd's en ansichtkaarten. De grootste verandering is echter de toevoeging van een stijlvol eetcafé dat door Ko's dochter Daatje gerund wordt. Bij koffie of thee wordt hier ook een eenvoudige lunch geserveerd.

Safiera Möller interviewt Lieke Thesing

(Wethouder Jeugdzorg en Onderwijs)

» Welk beeld heeft u van de jongeren in Amsterdam Oud Zuid?

Ik heb een positief beeld van de jongeren in dit stadsdeel. Ik vind het onzin dat jongeren gelijk staat aan problemen en het woord 'hangjongeren' wil ik niet meer horen. Oud-Zuid staat bekend als chique, maar er zijn af en toe ook problemen. Dat is jammer en daar moeten we snel iets aan doen. Daarom is het goed dat Streetcornerwork er is, daar ben ik blij om. Ik zie dus wel dat er jongeren zijn met problemen.

» U ziet dus wel het verschil tussen bijvoorbeeld de Diamantbuurt en chiquere wijken?

Die zie ik zeker: verschillen in opleiding, het inkomen van de ouders, verschillen in de buurt en de voorzieningen die er zijn. Op scholen in andere buurten bestaan ook problemen. Andere problemen, maar ze zijn er wel. Jongeren zijn mensen op zich, hun gedrag en problemen hangen vaak van hun omstandigheden af.

» Hebt u zelf ervaring met jongeren tussen de 13 en 23 jaar oud. Of spreekt u wel eens met jongeren uit de buurt?

Ik praat regelmatig met jongeren en ben ook wel eens met Streetcornerwork mee geweest. Ik praat zowel in jongeren centra met ze als op scholen. Ik zit hier wel mooi op een kantoor aan het Vondelpark, maar meestal ben ik niet hier. Vergaderen doe ik ook liever op locatie. Bijvoorbeeld in jongeren centra, want daar komen jongeren zodat je die tegelijk ook zelf ziet.

» Wat weet u van de dak- en thuisloze jongeren in dit stadsdeel?

Weinig. Met deze groep kom ik veel minder vaak in contact. Misschien weet ik er wel te weinig van af. Ik hoor wel veel via mijn broer, die werkt ook bij Streetcornerwork in Zuid-Oost, maar ik hoor weinig vanuit mijn eigen buurt. Misschien is het goed om daar iets mee te doen.

» Wat zijn volgens u de belangrijkste problemen van de jongeren in dit stadsdeel?

Ik zie tegenstellingen tussen groepen jongeren en bewoners. De jongeren hebben aan Buurtcentrum De Pijp bijvoorbeeld een mooi buurthuis, maar jongeren zeggen hierover weer 'jullie willen ons daarin wegstoppen'. Ik zie ook een scheiding tussen jongeren onderling. De verschillen tussen zwarte en witte scholen bijvoorbeeld, dat vind ik een probleem.

Wat betreft concrete problemen ben ik heel actief bezig met het voortijdig schoolverlaten. Als je je schoolopleiding niet afmaakt, heb je geen basis om aan werk te komen en glijd je verder af in ellende. Dit gaat vaak van ouders op kinderen over.

Daarnaast vind ik het blowdrag van jongeren erg problematisch. Af en toe een jointje roken is geen probleem, dat heb ik zelf ook wel eens gedaan, maar het blowen van 's ochtends vroeg tot 's avonds laat is zorgwekkend. En het gaat mij niet om de overlast die dit veroorzaakt, maar om de jongeren

zelf. Gedragsveranderingen zijn hierin belangrijk, het gaat om de onderliggende problematiek.

» Waar hebt u de afgelopen tijd aan gewerkt op het gebied van jeugd & veiligheid en wat is uw belangrijkste doel op het gebied van jongeren voor het komende jaar?

Zoals ik net al zei, ben ik actief bezig met het voortijdig schoolverlaten. Streetcornerwork is hierin een belangrijke taak gegeven, vooral op het gebied van risicjongeren. Maar ook de scholen zelf, vooral de ROC's hebben hierin een grote rol. Ook als jongeren niet meer leerplichtig zijn. Jongeren moeten hun opleiding afmaken; ze moeten binnenboord blijven tot hun 23ste jaar.

» Gelden deze plannen alleen voor Stadsdeel Oud-Zuid?

Nee, dit geldt voor heel Amsterdam. In Oud-Zuid zitten bijvoorbeeld twee keer zoveel jongeren op school als er wonen en veel jongeren uit Oud-Zuid zitten weer in andere stadsdelen op school. Je kunt dit dus niet per stadsdeel regelen, helemaal niet als het om voortgezet onderwijs gaat. Er bestaat een stedelijke werkgroep waarin gepraat wordt door scholen, maar ook jeugdzorg zit erin, alle instanties die betrokken zijn bij jongeren zitten bij deze overleggen. Maar we moeten ook zorgen voor goede voorzieningen buiten de scholen; buurtcentra zijn belangrijk, dat hoort er allemaal bij. We doen bijvoorbeeld zo verschrikkelijk veel in de Diamantbuurt, als je kijkt wat daar de afgelopen tijd allemaal gebeurd en opgezet is, krijg je een hele waslijst. Nu is deze buurt gelukkig weer positief in het nieuws, maar er was daar veel aan de hand.

» In Stadsdeel Oud-Zuid is vrij veel te doen voor de jeugd. Er worden in verschillende buurthuizen veel activiteiten georganiseerd. In de buurthuizen komen wel steeds dezelfde vaste groepjes jongeren. Hierdoor vermengt de jeugd uit bijvoorbeeld de Diamantbuurt zich helemaal niet met de jeugd uit de stadionbuurt. Wat vindt u daarvan?

Dat vind ik ook heel jammer. Ik snap dat jongeren in hun eigen buurt willen blijven als ze jonger zijn en er zijn weer grootstedelijke voorzieningen voor als ze ouder zijn. Maar het ligt ook aan de jongeren zelf, ik hoor bijvoorbeeld van jongeren uit de Diamantbuurt dat ze Buurtcentrum De Pijp al te ver vinden. We hebben een tijdje geleden een jongerenparlement opgezet, zo iets zou ik bijvoorbeeld ook grootstedelijk willen doen.

» Ook is het jongerenwerk in Zuideramstel strikt gescheiden van dat in Oud-Zuid. Hierdoor zijn wij bijvoorbeeld niet welkom in het buurthuis van de Rivierenbuurt en andersom, terwijl deze buurten alleen maar door een brug gescheiden worden. Waarom is dat?

Hier ga ik wel wat van zeggen. Ik vind dit soort scheidingen erg vervelend, zowel van andere instellingen als van instanties die met jongeren werken. Dit ga ik even met collega's bespreken, want volgens mij is dit niet zo bedoeld.

'Ik ben Safiera Moller Costa, 19 jaar oud en ik woon mijn hele leven al in Amsterdam Oud-Zuid. Via een vriendin van mijn moeder ben ik in contact gekomen met Streetcornerwork. Dit was in eerste instantie alleen om mij te helpen bij het solliciteren naar een stageplek in het kader van mijn opleiding Sociaal Pedagogisch Werk. Ze hebben mij geholpen om een goed C.V. op te stellen. Omdat ik last heb van faalangst, heeft mijn begeleidster me moed ingesproken en heb ik bij streetcornerwork ook een sollicitatietraining gevolgd. Hierdoor heb ik een stageplek gevonden bij Alexandria, een opvang voor dak- en thuisloze tienermoeders. Daarnaast is mijn thuissituatie erg problematisch. Daarom ben ik sinds kort aangemeld bij Begeleid Wonen Amsterdam. Ik heb dus zowel privé als in mijn werk ervaring met jongeren met problemen.'

» Ja, want ik had vroeger bijvoorbeeld veel vriendinnen in de Rivierenbuurt, omdat ik zelf net aan de brug woonde. Als ik met hun naar buurthuis 't Plein ging, mocht ik vaak niet naar binnen omdat ik uit Oud-Zuid kwam.

In Oud-Zuid hebben wij zelf een heel groot buurtcentrum zitten. Jongeren willen juist meer dingen op verschillende plekken in de buurt, bijvoorbeeld ruimtes in huiskamersfeer, en niet persé een groot buurtcentrum.

» Ik sta sinds kort op de wachtlijst van Begeleid Wonen Amsterdam.

Voordat ik een eigen plek krijg toegewezen, moet ik ruim een jaar wachten. Ik zou kunnen kiezen voor een overbruggingsplek of een ander soort tijdelijke opvang, maar het type jongeren dat daar gebruik van maakt past niet bij mij. Al deze plekken worden bewoond door dakloze jongeren, die echt op straat wonen en dus ook niet douchen bijvoorbeeld. In Oud-Zuid is er juist veel sprake van thuisloze jongeren. Thuisloze jongeren verschillen wezenlijk van dakloze jongeren, omdat ze het echte straatleven niet gewend zijn maar wel veel problemen hebben. Zal er de komende tijd specifieke aandacht besteed worden aan thuisloze jongeren? Geschikte veilige, hygiënische plekken voor de groep thuisloze jongeren zijn er niet, dat weet ik, ik ken het probleem. Ik zeg niet dat het snel opgelost gaat worden, maar we zijn bezig met het ontwikkelen van een nieuw woningbeleid. We willen dat er een aantal woningen beschikbaar gesteld wordt voor jongeren; plekken met begeleiding. We zijn bezig om de woningcorporaties daartoe over te halen. Sommige jongeren moeten uit hun ouderlijk huis weg om een basis te hebben voor hun toekomst. We willen zulke plekken als verbinding hebben tot BWA en daar willen we in Oud-Zuid aan gaan werken.

» Op mijn stage zie ik bijvoorbeeld de wachtlijsten voor Alexandria.

Meiden die geplaatst worden hebben dan in de tussentijd al teveel meegemaakt omdat ze geen veilige plek hebben. In Stadsdeel Oud-Zuid is hier helemaal niets voor. Dat weet ik. Daarom moeten er aparte maatregelen komen, ook voor deze groep.

» Voor bijna elke opvangplek bestaan er lange wachtlijsten. Voor een plek in Alexandria waar ik stage-loop, moeten jongeren zes tot tien maanden wachten. Andere opvangplekken hebben meestal ook een wachtlijst, zelfs de noodbedden. In Oud-Zuid is er vrijwel geen opvang. Gaat u hier aandacht aan besteden? Hier wordt binnenkort over gepraat. Ik ga hiervan een aparte opdracht maken. Van de projectcoördinator van Streetcornerwork heb ik al veel informatie hierover gekregen en daar gaan we naar kijken.

» Terwijl dak- en thuisloze jongeren meestal op meerdere gebieden problemen hebben, moeten ze toch aan veel eisen voldoen om in aanmerking te komen voor begeleid wonen. Ze moeten bijvoorbeeld twee jaar ingeschreven staan in Amsterdam, nogal een vreemde eis om aan dak- en thuisloze jongeren te stellen. Hierdoor komen ze vaak niet in aanmerking voor begeleid wonen. Erkent u dit probleem en heeft u over een oplossing nagedacht?

Dit is één van de dingen waar tegenaan gelopen wordt inderdaad. Daar heb ik het met iemand over gehad op een bijeenkomst van Streetcornerwork. Er vallen een aantal jongeren buiten de boot, terwijl BWA wel plekken heeft. Deze keten moeten we sluitend maken.

» Daarnaast moeten jongeren een bepaald inkomen hebben en hun schulden moeten geregeld zijn. Ook voor schuldhulpverlening moeten jongeren ingeschreven staan. Dat terwijl veel jongeren met schulden worden uitgeschreven door dreiging van deurwaarders. Gaat hier de komende tijd iets aan gebeuren? Ik zal hier ook aandacht aan geven.

» De afgelopen maanden is er in de media veel aandacht besteed aan pinpasfraude. Jongeren worden verleid en soms zelfs gedwongen om hun rekening beschikbaar te stellen voor criminele praktijken. Wanneer de politie of bank erachter komt, wordt de bankrekening geblokkeerd en mogen jongeren nooit meer een bankrekening openen bij welke bank dan ook. Hierdoor krijgen zij nooit meer de kans om in de toekomst zelfstandig hun financiën te beheren. Vindt u dit geen te zware straf en denkt u niet dat jongeren op deze manier juist blijven hangen in het criminele circuit? Een eerlijke baan wordt namelijk moeilijk als het salaris niet kan worden overgemaakt op een eigen bankrekening. Hoe gaat die pinpasfraude dan precies in zijn werk? Wat moet ik me daar bij voorstellen?

» Nou, bijvoorbeeld aan een vriendin van mij werd gevraagd door een paar jongens, of zij een groot bedrag geld op haar reke-

ning mochten storten, zodat ze het daarna via haar weer konden overmaken op een andere rekening. Zij dacht dat ze daarmee niks verkeerd deed, want zij had het geld niet gestolen. Maar de bank kwam daarachter en nu mag ze nergens meer een rekening openen omdat ze op zo'n zwarte lijst staat.

Dit is iets wat ik bij de zorgcoördinator van de Ketenuit moet aankaarten. Ik snap wel dat zo iets niet mag en dat het straf verdient, maar niet voor de rest van je leven. Ik zal dit ook even gaan uitzoeken.

» Onderwijs en scholing zijn erg belangrijk voor jongeren. Nu is het zo dat jongeren die zich slecht gedragen op school of problemen hebben naar een lager niveau gezet worden. Jongeren die van school gestuurd zijn, kunnen zelfs alleen maar naar ROC niveau 1. Denkt u niet dat dit zorgt voor meer schooluitval onder jongeren die een hoger niveau aankunnen? Worden er in de toekomst voorzieningen getroffen zodat jongeren met gedragsproblemen toch op een hoger niveau een opleiding kunnen volgen?

Dit soort dingen zijn absoluut niet de bedoeling. Ik kan me best voorstellen dat jongeren op deze manier af en toe afhaken. We zijn de laatste tijd bezig om opleidingen aan elkaar te schakelen. Maar hoe ziet jouw schoolcarrière er dan precies uit? Daar ben ik nu wel benieuwd naar.

» Ik heb in de eerste klas eerst HAVO/VWO gedaan en toen MAVO/HAVO. Door problemen thuis ben ik naar de tweede klas van de MAVO gegaan. Toen ben ik blijven zitten en daarna ben ik weer blijven zitten. Voor de tweede keer blijven zitten mocht niet meer, dus ben ik toen naar het MBO gegaan en heb ik mijn kaderdiploma gehaald. Op het MBO heb ik wel mazzel gehad, want ik mocht aan de hand van toetsen uiteindelijk naar niveau 4. En nu doe ik dus de opleiding tot Sociaal Pedagogisch werk.

We willen naast uitstromers nu ook meer gaan letten op afstromers. Dan moeten we kijken naar de bewegingen van leerlingen, ook al zit de leerplicht er niet op. We zijn nu nieuwe beleidlijnen aan het uitzetten zodat er meer aandacht wordt besteed aan ontwikkelingslijnen van leerlingen. Dit punt is dus al onder de aandacht.

» Ja, want ik had nu eigenlijk al in 2 HBO kunnen zitten. En wat ook raar is, is dat PPI (Preventieve Pedagogische Interventies, red) scholen geen landelijke examens hebben, zodat je niks aan de cijfers hebt die je daar gehaald hebt.

We zitten bovenop dit soort dingen, want we moeten met betere resultaten komen op het gebied van scholing. Er zitten nog wel wat gaten in het nieuwe beleid, maar daar wordt hard aan gewerkt. Eigenlijk zouden we een beleidsoverleg moeten plannen met Streetcornerwork. Dit doen we ook regelmatig met Combiwel dus dat zouden we ook met hun moeten doen.

Toespraak bij de opening van het 'nieuwe' Jan van der Heijdenhuis op 16 januari j.l. (foto: Peter Lange)

Community School verleden tijd

Een nieuwe naam en een nieuw onderwijsconcept voor de Communityschool. Vanaf 16 januari 2008 heet het: 'Jan van der Heijdenhuis, Brede School en Activiteitscentrum'.

Mevrouw Henna Buyne, wethouder Onderwijs en Diversiteitsbeleid van de gemeente Amsterdam, verrichtte op die dag de officiële (her)opening. Het Jan van der Heijdenhuis, een huis van kennis, ontwikkeling en groei, is dus genoemd naar Jan van der Heijden (1637-1712). Hij was spiegel- en lijstenmaker, kunstschilder, uitvinder van de brandspuit, bedenker, directeur en opzichter van de Amsterdamse stadsverlichting. Die veelzijdigheid is ook terug te vinden in het Jan van der Heijdenhuis. Het heeft een openbare basisschool, buitenschoolse opvang, activiteitscentrum, peuterspeelzalen en een steunpunt voor maatschappelijke dienstverlening

en advies, zoals opvoedingsondersteuning. Geheel nieuw is het leerconcept 'Natuurlijk leren', waar de basisschool vanaf januari 2008, toe is overgegaan. Natuurlijk leren gaat uit van de belevingswereld en interesses van kinderen. Het uitgangspunt is dat de kinderen eigendom zijn van hun eigen leer- en ontwikkelingsproces, waarbij de leerkracht fungeert als coach.

Deze veranderingen zijn niet ongemerkt voorbijgaan. Op woensdag 16 januari was er het feest voor jong en oud. 's Morgens om acht uur onthulde de teamleider onderwijs, Peter Bezuijen, de gevelborden met daarop de nieuwe namen met logo's. Tegelijkertijd lieten de kinderen ballonnen, in de kleuren van de nieuwe huisstijl, de lucht ingaan. Daarna kon iedereen genieten van een heerlijke punt Jan van der Heijdentart. Voor de kinderen was er een oud Hollands spelparcours uitgezet, waar zij in groepen aan deelnamen. Informatie Jan van der Heijdenhuis: www.aps.nl

Maarten Wesseling

WMO bijeenkomst

Op dinsdag 29 januari organiseerde het Wijkcentrum Ceintuur een bijeenkomst in de Oranjekerk over de WMO. Dit gebeurde in samenwerking met de stedelijke belangenorganisatie van ouderen en mensen met een handicap, de ABCZ. De bijeenkomst was georganiseerd in samenwerking met Stadsdeel Oud Zuid en onderdeel van een proef over burgerparticipatie bij de WMO. Aan de negentien daar aanwezige vrijwilligers, die actief zijn in De Pijp, werd onder meer gevraagd wat zij nodig hebben om actief te zijn en blijven: wat ze hier zelf aan kunnen doen, welke voorzieningen ze kennen, of ze er gebruik van

WMO-discussie (foto: Maarten Wesseling)

maken en wat ze eventueel van het stadsdeel verwachten. Een discussie volgde. Mich van Hees, projectleider van de proef leidde het soms emotionele gesprek in goede banen.

Met elkaar de trap schoonmaken

Wethouder en bewoners in gesprek over WMO

Met de invoering van de Wet Maatschappelijke Ondersteuning WMO wordt van mensen verlangd om mee te doen in de maatschappij. Mensen mogen niet vereenzamen of geïsoleerd raken. Daarom wordt er naar gestreefd dat ze een sociaal netwerk opbouwen. Maar hoe?

De Stadsdelen van de Gemeente willen eerst weten wat er zoal leeft onder bewoners. Zij doen dit door een aantal mensen steekproefsgevijs te selecteren uit de wijk, ze uit te nodigen te komen praten en het resultaat van de gesprekken te inventariseren. Een Pijp Krant redacteur zat toevallig tussen de genodigden.

Je kent het wel, die irritante telefoontjes die je soms op ongewenste tijden krijgt met ongevraagde aanbiedingen over een nog voordeliger telefoonaansluiting, zorgverzekering of het activeren van een loterijkaart. Toen laatst ineens Stadsdeel Oud Zuid aan de lijn hing, dacht ik eerst ook met een opdringerige enquête te maken te hebben. Maar nee, wilde ik soms meedoen aan een gesprek met de wethouder, samen met tien andere bewoners van De Pijp over wat mensen voor elkaar en voor de stad doen? Daar was ik best nieuwsgierig naar. Daarop volgde een schriftelijke uitnodiging van Jan Willem Duker. Hij is de verantwoordelijke man voor het Programma Invoering Wet Maatschappelijke Ondersteuning, ofwel de WMO, een mond vol.

Op een winteravond op de 24e januari j.l. zaten wij vervolgens niet met tien, maar met zeven buurtbewoners in een karig ingericht kamertje van het stadsdeelkantoor om de tafel om het gesprek over maatschappelijke

participatie te voeren met de heren Duker, portefeuille wethouder Eddy Linthorst en gebiedsmanager Arie Roos. Koffie en thee in plastic bekertjes en een bakje met zandkoekjes ging rond. Duker stak van wal over de WMO en toonde cijfers en percentages. De sfeer was ernstig, want het ging om het resultaat van een enquête onder buurtbewoners, waar uit op te maken viel dat de verhoudingen tussen buurtbewoners te wensen overliet. Negen procent van de buurtbewoners zou zich in sterke mate geïsoleerd voelen in het leven, dat is 1 op de 10 in de wijk wist de wethouder.

Daar staat echter tegenover dat 55% van de inwoners minstens één keer per week contact heeft met de burens. Die 55% was al gauw een reden om af te dwalen en mijn eigen burens voor me te zien. Wat zouden die contacten met die 55% inhouden? Gezellig bij elkaar op de koffie komen, een verjaardag vieren, een schroevendraaier lenen, het huisdier verzorgen, roddelen, klagen of elkaar alleen groeten?

Sleutelwoorden

Er moest iets veranderen, zei de stadsdeelvertegenwoordiger. Want de vergrijzing nam toe en de mensen moesten meer voor elkaar gaan zorgen. Hulp, steun en zorg, waren sleutelwoorden. Maar zorg wordt

al gauw zelig, zei een bewoonster naast mij aan de hoek van de tafel. Zij maakte zich wel eens zorgen over haar oudere eenzame buurman, met wie geen contact te maken was, maar die tenslotte zelf voor dit bestaan had gekozen en hoe kon je hem nou bij de buurt en de bewoners betrekken, vroeg ze zich af. Sommige mensen willen immers helemaal geen zorg van een onbekende ontvangen, vulde een ander aan, die deze ervaring had opgedaan met een eenkennige tante. Tja, hoe maak je contact met je omgeving? De portefeuille wethouder erkende het probleem.

Maar andere bewoners wisten raad. De één gaat met zijn kinderen met een voetbal naar het pleintje en binnen een mum van tijd hollen er tien kinderen blij mee achter de voetbal aan en de ander is zomaar begonnen met de mensen in zijn straat te groeten. En...het werkt, riep hij triomfantelijk, hij wordt altijd vrolijk teruggegroeit.

Vervolgens begon een oudere mevrouw een verhaal te vertellen. In het appartementencomplex waar zij woont maakte zij eerst helemaal alleen de trap schoon. Terwijl haar medebewoners ondertussen de trap op en afgingen groette ze hen steeds op vriendelijke wijze. Op den duur kreeg ze respons en medewerking. Via de trap was er een goed contact ontstaan tussen alle bewoners in het complex: Ze houden sindsdien allemaal de trap schoon en er is sociale controle. Het klonk als een Annie M.G. Schmidt gedicht, een opsteker voor de wet en de avond: meedoen. Maar hoe begin je mee te doen? Waar, wanneer en hoe wordt het ijs gebroken? Hoe vaak heb ik gepro-

beerd om een tuintje tegenover mijn huis aan te leggen, wanneer gaan de andere bewoners meedoen, zodat je elkaar leert kennen, de planten welig bloeien en er geen vuilnis meer tussenligt? Een kwestie van niet opgeven en volhouden, luidde het advies.

Lawaai, stank en agressie

Wat moet er allemaal in de buurt verbeteren, zodat meer mensen uitgedaagd worden om mee te doen aan het maatschappelijke leven? Veel buurtbewoners schijnen er niet van op de hoogte te zijn welke voorzieningen en services er zoal bestaan in de wijk. Zo blijkt het bijvoorbeeld niet algemeen bekend dat er ook een meldpunt Zorg en Overlast bestaat, waar je kunt klagen over lawaai, stank en agressie. Dit staat iedere week in de Stadsdeelkrant, maar het saaie krantje wordt vaak niet gelezen of soms ook helemaal niet bezorgd.

De communicatie schiet tekort, verzuchtte de portefeuille wethouder. Daarom is het ook nodig dat er een nieuw buurtcentrum komt, waarin alles wordt samengebracht. De locatie is de voormalige school De Edelsteen, die omgebouwd zal worden in een multifunctioneel buurtcentrum, een centrale plek in de buurt met diensten en activiteiten voor jong en oud. De vernieuwde Edelsteen zal in het voorjaar van 2009 in gebruik worden genomen. Of daar ook een oefenruimte zal komen voor muzikanten, zoals één van de bewoners verzocht voordat deze aan het einde van de avond vertrok, zal door de Gemeente worden bekeken. Dat is

één van de wensen en verlangens die de Gemeente zal toevoegen aan de grootscheepse inventarisatielijst in de buurt.

Sandra van Beek

Zie ook www.oudzuid.amsterdam.nl en stadsdeel@oudzuid.amsterdam.nl of T 678-1678

De Wet Maatschappelijke Ondersteuning

Het stadsdeel heeft sinds 1 januari 2007 de taak gekregen de Wet Maatschappelijke Ondersteuning (WMO) uit te voeren. Er wordt van uit gegaan dat gemeenten beter weten wat bewoners nodig hebben dan de landelijke overheid. Daarom vullen de gemeenten - in onze buurt het stadsdeel - de wet verder in en doen dat in samenspraak met de bewoners. De wet moet er voor zorgen dat mensen zo lang mogelijk zelfstandig kunnen blijven wonen en mee kunnen doen in de samenleving, mede geholpen door vrienden, familie of bekenden. Als dit niet mogelijk is, is er ondersteuning vanuit het stadsdeel. De wet gaat over meer onderwerpen dan zorg alleen. Ondersteuning van mensen die zich inzetten voor de buurt, maar ook activiteiten stimuleren die de samenhang in de buurt bevorderen zijn er voorbeelden van.

125 Jaar Sarphatipark

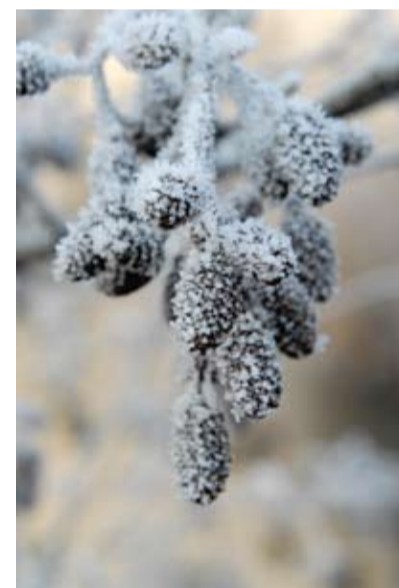
Dit jaar bestaat het Sarphatipark 125 jaar. Ter gelegenheid daarvan wordt een foto-impressie "Sarphatipark 4 seizoenen" gemaakt. Interieurs van woningen en winkels worden gefotografeerd en er wordt een documentair beeld samengesteld van de verschillende functies die het park heeft voor de bewoners van de Pijp. Het beeldmateriaal zal gebruikt worden voor een manifestatie die in het najaar plaats vindt. Inmiddels is met een aantal bewoners een afspraak gemaakt voor de fotografie van hun interieur en zijn de eerste foto's gemaakt. Voorbeelden daarvan vindt u op deze pagina, rechts boven.

Woont u aan het Sarphatipark en wilt u ook graag uw interieur vereeuwigd zien in "Sarphatipark 4 seizoenen"? Neem dan contact op met de fotograaf:

Peter Lange
T. 6796314
E. p.lange@hetnet.nl

(foto's: Peter Lange)

Ingezonden: Herken je de wijk nog?

Het blok in de Verbindingsstraat wordt met sloop bedreigd, hoe heeft het ooit zover kunnen komen?

Het is één van de eerste blokken sociale huurwoningen, gebouwd rond 1900, in een historisch gezien interessante periode. Rond die eeuwwisseling werden verscheidene sociale wetten aangenomen over kinderarbeid, kiesrecht en hygiëne. Ook de Woningwet werd in die tijd aangenomen. Het doel van die wet was enerzijds de vrijheid van speculatieve bouwers aan banden te leggen en anderzijds het mogelijk maken van sociale woningbouw, met een bepaalde standaard voor hygiëne en leefbaarheid.

Het blok in de Verbindingsstraat was lang eigendom van de RK Woningbouwvereniging Dr. Schaepman. Het groepje Amsterdammers dat de woningbouwvereniging Dr. Schaepman stichtte, aan het begin van de vorige eeuw, kende elkaar van het Rooms Katholieke Werkliedenverbond. Velen waren diamantbewerker. In

die jaren waren de woonomstandigheden miserabel. Opzoeken van billijkheid en rechtvaardigheid bij bouwwerkzaamheden stond hoog in het vaandel. Het doel van de vereniging diende de verbetering van de volkshuisvesting.

De huidige eigenaar, Eigen Haard, heeft het blok met subsidies in eigendom verkregen. In ruil daarvoor moet zij zorg dragen voor verhuur en onderhoud. Eigen Haard verzuimt onderhoud te plegen en rechten van huurders te waarborgen. Achterstallig onderhoud heeft gevaarlijke situaties veroorzaakt, zoals het neerstorten van een plafond en drie balkons. De gebreken zijn bekend, maar Eigen Haard negeert ze en gebruikt ze als drukmiddel om bewoners te laten verhuizen. Op deze manier wordt al jarenlang doelbewust aangestuurd op nood-sloop voor luxe koopappartementen. Langdurige verwaarlozing is zichtbaar het enige wat een speculatieve huiseigenaar hoeft te doen voor het verkrijgen van een sloopvergunning.

Inmiddels is een bouwvergunning aangevraagd. De Commissie Welstand wijst het plan af en vraagt zich af waarom de panden niet gere-

noveerd worden. De architectuur is niet passend voor deze buurt en het nieuw te bouwen huizenblok lijkt nog het meeste op een bunker met ramen van spiegelglas.

Het huizenblok aan de Verbindingsstraat laat duidelijk zien hoe een eigenaar met subsidie panden in handen krijgt, ze verwaarloost en daarvoor rijkelijk wordt beloofd. Het is echter maar één voorbeeld en het werkelijke probleem is veel breder. De nieuwe woonvisie van het stadsdeel, met sleutelwoorden als variatie en differentiatie, leidt er toe dat tienduizenden huurwoningen verbouwd worden tot luxe koopwoningen. Terwijl de wachttijd voor een huurwoning extreem lang blijft. Woningen worden gesplitst en samengevoegd tot dure woningen voor mensen met veel geld, niet voor gezinnen en niet voor minder draagkrachtige huishoudens. Ondernemers die al jarenlang in de buurt zitten krijgen te maken met een ontmoedigingsbeleid, ze moeten plaats maken voor yuppententen.

En we laten het zelf toe! Met verhuishulp op zak laten we ons de buurt uitdrukken. Binnen een jaar

"Doelbewust aansturen op nood-sloop" (foto: Maarten Wesselink)

heb je die premie al weer terug betaald. Voor je nieuwe woning betaal je namelijk een huur die twee keer zo hoog is. Het verhaal dat er 'goedkope' woningen overblijven gaat niet op. In de praktijk worden die woningen duur verhuurd. Niemand moet weg, maar je moet wel opkomen voor je

rechten. De bewoners van het verbindingsblok proberen door acties en info-avonden de buurt op te roepen tot verzet en zelforganisatie. Stop de verkoop van betaalbare woningen in De Pijp!